

Stěbořický ZPRAVODAJ

ZIMA 2013

Vážení spoluobčané, dámy a pánové

„Řekl bych, že údiv, posvátnou úctu i lásku máme všichni kdesi zasunutou hluboko v nás a stačí málo a zase jsme více lidmi.“ *
Krásná slova. A moudrá... Jsou otce Jožky.

A já mohu jen říci, opět tu máme Vánoce a blízký začátek Nového roku. Se všemi radostmi, starostmi, plány, předsevzetími a vzpomínkami. Vzpomínkami veselejšími, bohužel také smutnějšími. Čas je však milosrdný přítel a v popředí naší paměti nám většinou ponechává jen ty veselejší. Na každou životní událost a zkušenost lze přece pohlížet z více úhlů, tak proč si nevybrat vždy ten, který nám na tváři vykouzlí alespoň malý úsměv? Při vzpomínce na veselé zážitky, příjemné chvíle, dobrého člověka...

Vánoce jsou bezesporu nejkrásnějším obdobím v roce. Pro svou atmosféru, pohodu v kruhu rodiny, oslavu křesťanských tradic. Pojďme se tedy, nejen o Vánocích, usmívat na své blízké. Na své přátele, ale i na ty, co pro nás úsměv nemají. Protože ten, kdo

Mateřská škola Stěbořice

Uteklo to jako voda a je tady konec roku a s ním i čas Vánoc a pohody... Spoustu práce máme za sebou a spousta práce nás ještě čeká. Během letních prázdnin jsme dokončili 1. etapu budování školní zahrady – máme krásné herní prvky z akátového dřeva, nový trávník a z části jsme zrekonstruovali chodníky. Práce je ještě mnoho: v dalším období dokončíme výměnu dlažby v celém objektu zahrady MŠ a ještě určitě zakoupíme nějaké herní prvky pro sportovní vyžití dětí.

Zahradu máme krásnou a o to lépe také probíhala adaptace nových dětí, které v září přišly do školky. První akcí nového školního roku byly „Slavnosti babího léta“, kde děti společně se svými rodiči přivítaly podzim. Skákání v pytli, hod na cíl a jiné sportovní disciplíny dětí s radostí plnily. Atmosféra celého odpoledne byla navzdory chladnému počasí výborná. Akci jsme ukončili táborákem a sladká vůně jablíček a pečených brambor ještě dlouho voněla po celém okolí. Začátek listopadu patřil broučkům... 13. listopadu vyrazili naši nejmenší společně se svými rodiči uspat broučky. Cestou do Panské zahrady si svítili lucerničkami, aby při podvečerním šeru nezabloudili. V Panské zahradě se děti s broučky rozloučily básničkou a chladný podzimní večer ukončil ohňostrojem.

Tvořivá odpoledne na různá témata v souladu s ročním obdobím jsou ve školce pravidlem, ale hlavním cílem naší MŠ je výchova dětí ke zdraví. V tomto duchu máme zpracovaný plán tematických akcí podporujících zdraví, které většinou probíhají

na rtech nosí upřímný úsměv, má klid v duši i v srdci. A tento úsměv pak pomáhá všude tam, kde není, nemůže, či nechce být. A hojí. Hojí všechno. Hluboko a poctivě.

Pojďme se tedy usmívat. Smát se. Divit se. V posvátné úctě k věcem obyčejným, věcem výjimečným, k nejvyššímu atributu dobra, lásky. Pojďme být lepším člověkem. Pojďme být více lidmi.

Krásné prožití Svátků vánočních a mnoho úsměvů, zdraví a štěstí po celý nový rok 2014, Vám z celého srdce přeje

Libor Volf, starosta

* (Obecní zpravodaj 3/2010, „Postřehy ze života“, Vánoční rozhovor s otcem Josefem Motykou, autor: Dana Grosserová)

dopoledne během pobytu dětí ve školce, např. „Vitamíny pro zdraví“, „Zdravé pečení“ anebo „Ve zdravém těle, zdravý duch“. V rámci spolupráce se ZŠ probíhají vzájemné návštěvy, konzultace

s učitelkami 1. tříd anebo zábavné cvičení v tělocvičně či tvoření v keramické dílně. To, že jsou naše děti pod vedením pedagogů šikovné, dokazuje i jejich účast na kulturních akcích v rámci obce, např. vystoupení dětí u příležitosti Vítání občánků a u příležitosti vyhodnocení výtvarné soutěže „Očima dětí“. Fantazie a výtvarné nadání je vlastní nejen dětem, ale i učitelkám, které přispěly svými výrobky na vánoční výstavce betlémů v Kulturním domě ve Stěbořicích ve spolupráci s KDU-ČSL.

Také v letošním školním roce MŠ obohacuje vzdělávání dětí o různé bezplatné aktivity: Hrátky s flétničkou, Veselá gymnastika, Brzy budu školákem a Školička pro maláčky. V souladu se stávajícími trendy jsme nově začali začleňovat výuku anglického jazyka do výchovně-vzdělávacího procesu. Děti se hravou formou seznamují s prvními anglickými slovíčky. Na základě zájmu rodičů probíhá také výuka baletu.

Na webových stránkách MŠ – www.ms-steborice.cz, najdete vše, co by vás mohlo o naši školce zajímat – jaké akce proběhly a jaké nás ještě čekají, fotografie našich dětí a také třeba okénko do školní jídelny.

Školní jídelna je součástí naší MŠ. Letos se nám podařilo z prostředků zřizovatele zakoupit finančně nákladnou smažicí pánev, která značně usnadní práci našim kuchařkám a nahradí

Na slovíčko...

V následujícím rozhovoru se Vám, milí spoluobčané, představí nový správce farností ve Stěbořicích a Hlavnici, otec Klement Rečlo. Naváže tak na svůj první článek v minulém Zpravodaji, který psal záhy po svém příchodu.

Otec Klement Rečlo byl povolán do našeho kraje zcela nečekaně. A jeho příchod k nám nebyl pro něj jistě jednoduchý. Našel zde opuštěné farnosti a truchlící farníky, zdrcené tragickou smrtí milovaného otce Josefa Motyky. Tuto nezáviděníhodnou situaci však zvládl s nečekaným nadhledem a noblesou. Plynule navázal na dílo svého předchůdce v místě, kde bylo přerušeno. Bolest nad ztrátou milovaného člověka a osobní vzpomínky obyvatel našich vesnic na setkání s ním zúročil v právě vydaném kalendáři pro rok 2014, věnovaném odkazu kněze Josefa Motyky.

Otec Klement si svým milým přístupem a srdečným úsměvem postupně získává všechny kolem sebe. Povzbuzuje nás pravidelně k lepšímu a poctivějšímu životu ve svých pečlivě připravovaných a srozumitelných kázáních, ve kterých nešetří příklady ze života a humorným vyprávěním. Svou osobní účastí podporuje všechny zavedené zvyky, tradice, činnosti spolků a společenství ve vesnici. Sami se o tom můžete přesvědčit u kostela o prvním svátku vánočním, kde si zahraje v originálním provedení Živého Betléma postavu písaře, ustanoveného pro sčítání lidu.

Pokud Vás zaujmou a pobaví jeho následující odpovědi a rozesmějí Vás stejně jako mě, měl tento rozhovor smysl a já za něj otci Klementu Rečlovi upřímně děkuji.

Dana Grosserová

Otče Klemente, poznali jsme Vás ve Vašich 32 letech. Můžete nám poodhalit rouškou tajemství, které halí Vaše uplynulé roky? Nebo-li odkud jste k nám přišel a jaké bylo Vaše dětství a dospívání?

„Když jsem se v Košicích narodil, čekali na mě doma rodiče a dvě sestry: Sefka a Katka. A řekl jsem rodičům: ještě bráchu. A rodiče jsou poslušní, proto přišel: Ondrej, Martin, Michal a Marek. Sourozenci jsou skvělí – každý z nich mi mnoho dal a moc by v naší rodině chyběl. Dětství jsem prožil ve vesnici Kavečany, přestože

stávající, zastaralou.

Je toho mnoho, co nás ještě čeká a k tomu je zapotřebí spousty energie a chuti... A tak bychom chtěli nejen nám, ale hlavně Vám všem popřát do nového roku 2014 hodně zdraví, lásky, elánu a optimismu. A v neposlední řadě děkujeme našemu zřizovateli za jeho velkou podporu, pochopení a vstřícnost.

Bc. Miroslava Stonišová a kolektiv MŠ Stěbořice

je dnes městskou částí, kopce, příroda a dějiny ji dostatečně izolují od velkoměsta. Po gymnáziu jsem rok strávil pracovně, na civilní službě, pak kněžský seminář – studium filosofie a biblických věd v Banské Bystrici odkud jsem v roce 2005 směřoval do Olomouce a pokračoval studiem teologie a formací v kněžském semináři. První rok v terénu – Zátor – vzpomínám, pak tři kaplanské roky na Středisku mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. V červenci 2011 jsem nastoupil za kaplana do Ostravy-Zábřehu k otci Vítovi Řehulkovi. Pak už víte...”

Každý mladý člověk se v určitém věku rozhoduje, čím bude, jak si představuje svůj život v budoucnu. Zajistě jste si i Vy prošel tímto těžkým obdobím zrání. Jaká byla Vaše cesta ke kněžství, přímočará nebo klikatá?

„Jako žák jsem si říkal: chci na školu, kde je hodně praxe. Chtěl jsem být automechanikem – chodil jsem k známému do dílny, anebo pracovat v lese. Táhl mě to také k horské službě. Pohyb, manuální práce mě dodneška hrozně baví. Přesto jsem od dětství cítil vnitřní hlas, který mě zval ke kněžství. Ptal jsem se jednoho kněze, jestli to je normální, vždyť kněz musí hodně sedět – řekl mi, že Bůh využije i tyto vlastnosti, které mám. Své kněžství bych přirovnal k přiznání proroka Jeremiáše v Bibli: „Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svest; byl jsi silnější než já a přemohl mě!“ Řekl jsem své ano ještě před maturitou a od té chvíle jsem nelitoval, že mě Hospodin přemohl :-).”

Již nyní po Vašem krátkém působení u nás je zřejmé, že jste energický muž a nebojíte se žádné činnosti a práce. Přesto je asi složité vtěsnat všechno, co je potřeba vykonat do 24 hodin všedního dne. Dovedu si představit, že někdy je obtížné dostat všem povinnostem kněze a faráře, vyhovět všem požadavkům a přáním farníků. Mnohé z nás by tedy zajímalo, jak asi vypadá takový obyčejný den kněze ve vesnické farnosti.

„Tady by bylo nejjednodušší publikovat jeden týden z mého diáře, zkusím to popsat. Takže ráno se probudím a jsem v práci. Pak vstanu :-). Začínám den hodinkou modlitby v kostele – breviář

a rozjímám Písmo svaté. Pondělky mívám místo neděle volno. Dopolední činnost běžných dnů spočívá v zařizování a kontrole stavebních záležitostí, vyřizování pošty, účetních věcí. Smlouvy, kontroly, přípravy do školy i ke katechezím - někdy i osobní věci: nákupy, údržba auta, studium, zdraví - na to odpoledne nebude čas. Třikrát v týdnu odpoledne učím ve škole náboženství. Čas do večerní mše obvykle vyplní schůzky s lidmi, kteří už mají po práci: přípravy ke křtu, svatbě, duchovní vedení, schůzka s ministranty. Před mší zpovědi. Po mši svaté se účastním společenství na faře, jsou dny, kdy navštěvuji rodiny, podívám se na ligu mistrů, odpovím na emaily. Den končím večerní modlitbou. Kdo chce vědět, jak dokáže být obyčejný den kněze ve Stěbořicích pestrý a nevyzpytatelný, ať ho přijde prožít na faru!"

Prozatím jste farářem ve Stěbořicích jen velice krátce. Stačil

Ohlédnutí za Festivalem duchovní hudby

Ve dnech 28. září – 31. října pořádala v Opavě Umělecká agentura Karel Kostera již XI. Mezinárodní festival duchovní hudby. Program byl velmi rozmanitý a tak si přiblížíme alespoň to hlavní z bohaté festivalové nabídky - závěrečný koncert festivalu. Koncert zahájil primátor města Prof. Zdeněk Jirásek a vyzdvihl význam dvacetiletého pořádání Festivalu duchovní hudby pro opavský region. Bohatý program, ve kterém zazněly skladby Händela, Mozarta a dalších, vyvrcholil premiérou mše Carla Ditterse von Dittersdorff - Missa Pastoralis. Na premiéru se velice těšil Otec Jožka Motyka, který mši pilně se stěbořickým sborem cvičil. Výkony zpěváků Pěveckého sboru Stěbořice, Chrámového sboru Opava, orchestru a sólistů - Anny Ondákové, Eriky Šporerové, Václava Moryse, Martina Gurbaľa, ale i dirigenta Karla Kostery byly odměněny dlouhotrvajícím potleskem nadšených posluchačů a byly tak opravdu příjemným zpříjemněním chladného podzimního večera.

Stěbořičtí zpěváci se činili

Zpívající chlapecký sbor ZŠ Stěbořice byl i letos především v posledním čtvrtletí skutečně aktivní. Po účinkování na Festivalu duchovní hudby s Novojičínským sborem Ondrášek, na vystoupení konaném k počtě otce Jožky přišly na řadu již adventní koncerty - v Opavě na Střední zemědělské škole, při výstavě betlémů ve Stěbořicích, zazpívali i v nové kapli v Uhlířově, zapojili se do celonárodní akce Česko zpívá koledy. Čeká je vystoupení na tradičním vánočním koncertu v Opavě 26. 12. v kostele Sv. Ducha, spolu se sbory ze Stěbořic, Opavy, sólisty a orchestrem opavské opery. Jak je vidět, kromě

Sokol Stěbořice

Vážení spoluobčané, nastává zase období, kdy veškerá venkovní sportovní činnost ustává a sportoviště „osiřá“. Přestěhujeme se do tělocvičen a tam, při pilném tréninku, načerpáme síly pro jarní sportování.

Naše fotbalová mužstva, až na družstvo dorostenců, nám dělají radost. Mužstvo mužů v Okresním přeboru pod vedením trenéra Ericha Řičného, asistenta Romana Ondráčka a vedoucího a předsedy fotbalového oddílu Stáně Krusberského přezimují na stříbrném stupínku, kdy ze 13 utkání 8x zvítězili a 5x prohráli. Získali 24 bodů při skóre 38:24 brankám (v počtu vstřelených bránek nejlepší, v obdržených brankách 6. místo v OP). Máme snahu se na jaře poprat o postup do Krajské soutěže 1. B třídy, kde jsme

jsste se za tu dobu takzvaně „rozkoukat“? Co Vás z pohledu nově přichozího u nás nejvíce překvapilo, ať už v dobrém či v horším slova smyslu?

„Překvapilo mne, že všichni o všech „všechno“ ví. Obdivuhodné. Ať už v dobrém či v horším slova smyslu...”

Náš rozhovor vychází v adventním čase, krátce před vánočními svátky. Na tuto dobu se těší děti i dospělí. Je to období setkání všech členů rodiny, kdy si každý přeje, aby se alespoň na chvíli zastavil čas i věčný pracovní shon. Co byste popřál do těchto svátečních dnů obyvatelům našich vesnic?

„Bůh k nám o Vánocích přišel jako malé dítě, aby nám ukázal svou lásku. Říká nám: „Mám tě rád a chci ti být blízko!“ Preji všem obyvatelům Stěbořic, Zlatníků, Jamnice, Březové, Nového Dvora, abychom se nechali přemoci touto „slabostí“ Vánoc!”

zkoušek věnují chlapci, nejen ze stěbořické či slavkovské základní školy, ale také z opavských škol, dost času ze svého osobního volna rozdávaní radosti svým zpěvem. Jistě by se raději honili za míčem nebo seděli u počítače, ale přesto jsou vytrvalí.

Miroslava Šmalcová

Děkuji chlapcům za jejich výdrž a také rodičům za spolupráci při udržování hudebních tradic ve Stěbořicích a okolí. Preji vám všem pokojné vánoční svátky a vše nejlepší do nového roku 2014!

Karel Kostera

Historická fotografie chlapeckého sboru při ZŠ Stěbořice, který zpívá již 18 let.

před 12 lety hráli. Máme na to mladé mužstvo, doplněné staršími a zkušenými fotbalisty a také výkonnost je na slušné úrovni. Musí ale všichni chtít a plnit povinnosti hráče (hlavně nešidit tréninky a jezdit na zápasy „venku“). Co nás však mrzí, je malá návštěvnost diváků na mistrovských utkáních. Proto vážení spoluobčané, vyzývám Vás, přijďte na fotbal a fanděte nám! Kluci to na jaře budou moc potřebovat. Nejvíce branek na podzim vsítil Michal Josefus (11 branek), druhý byl Roman Kokošek s 5 brankami a na třetím místě Tomáš Král a David Burda (po 4 brankách). Krizí nyní prochází náš dorost. Pod vedením trenérů Romana Kokoška a Ivana Richtera se po odchodu některých hráčů z mužstva pro vyšší věk nepodařilo ani po příchodu hráčů ze Zlatník zacetit výkonnostní propad mužstva a po podzimní části OP dorostu skončili na 10. místě s 8 body

(jen 2x zvítězili, 2x remízovali a 7x prohráli). Skóre mají pasivní 31:42 brankám. Nejlepším střelcem byl Michal Jamnický s 10 góly, na 2. místě se umístil Martin Velecký ze Zlatník s 9 zásahy a bronzovou příčku se 4 brankami „vykopal“ Roman Bláha, rovněž ze Zlatník. Musíme generační problém vydržet a až nám dorostou hráči ze starších žáků, tak doufejme, že se výkonnost dorostenců pozvedne.

Starší žáci prožívají výkonnostně výborné období. Po sezóně 2012-2013, kdy se stali přeborníky OP starších žáků i letos vykročili správnou nohou a po podzimu jsou na 2. místě OP. Odehráli 10 utkání, v nichž 7x vyhráli, 1x remízovali a jen 2x byl soupeř lepší. Získali 22 bodů, při aktivním skóre 47:24 brankám. Nejlépe to střelilo Pavlu Fiedlerovi, který pokořil brankáře soupeřů v neuvěřitelných 25 případech, stříbrný byl Honza Kašík se 13 trefami a bronz vybojoval Vojta Kramný z Jamnice se 3 brankami. Pod vedením trenéra Romana Poly a vedoucího mužstva Zdeňka Červeňáka to klukům „klape“. Na jaře se kluci pokusí sesadit vedoucí Kozmice z trůnu.

A nejmladší kategorie je nejúspěšnější! Vynikající práce trenéra Jarka Kramného a asistenta Karla Sochora dovedla naše benjamínky až na vrchol mini žáků - starší přípravky 1+5 sk.C. Z 8 utkání neztratili ani bod a s 24 body suverénně zvítězili v podzimní části soutěže. Máme velkou radost z našich žáků a při skóre vysoce aktivním 61:16 brankám byli nejlepšími dva hráči Roman Kašík a Dominik Válek z Nového Dvora s 11 brankami. Další střelci byli s 9 góly Nikola Zavadil

a David Válek. Gratulujeme, kluci jen tak dál!

Tenisté se přesunuli z venkovních kurtů do tělocvičny a haly. Hrají na Obchodní akademii v Opavě a v Litultovicích. V pátek 24. ledna 2014 proběhne výroční tenisová schůze v restauraci Panská, kde vyhodnotíme všechny soutěže uplynulé sezóny a nastíníme činnost na rok 2014.

ČA SPV žen si protahují svá těla v tělocvičně ZŠ 2x týdně. Na závěr roku navštívily muzikálové představení v Opavě.

Badmintonisté hrají od října přebory jak mládeže, tak i dospělých v tělocvičně ZŠ, kterou plně využívají. 28. 12. 2013 pořádají velký vánoční turnaj v nové tělocvičně v Litultovicích.

I stolní tenis bude mít svůj turnaj pro neregistrované hráče všech kategorií a to v pondělí 30. 12. 2013 v KD Stěbořice od 8:30 hod. Přijďte si po svátcích protáhnout svá těla.

28. 2. 2014 pak proběhne Valná hromada Sokola Stěbořice. Na první svátek vánoční již tradičně zveme na Štěpánskou diskotéku, kterou organizuje oddíl kopané. Rovněž vás již nyní zveme na Valentýnskou diskotéku, 15. 2. 2014, kterou také organizuje oddíl kopané.

Vážení spoluobčané, k nastávajícím vánočním svátkům, ale i do roku 2014 Vám přeji hodně pohody, lásky, aktivního pohybu, pevné zdraví a nám sportovcům jen samé dobré výsledky!

Bořivoj Wolf, předseda TJ Sokol Stěbořice

Výtvarná soutěž dětí základních škol „Mikroregion očima dětí“

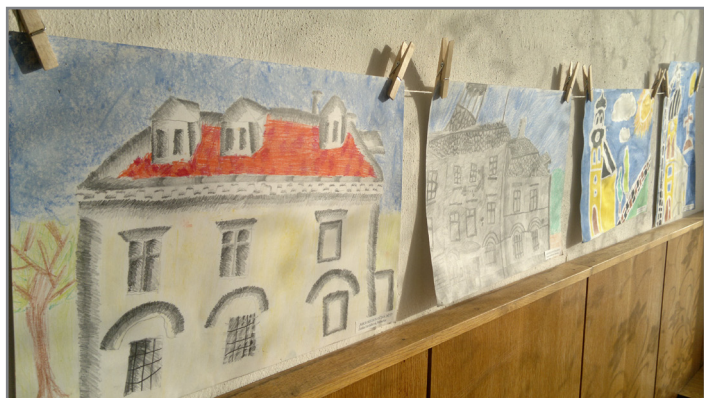
V kulturním domě ve Stěbořicích se uskutečnilo slavnostní předání cen a vyhodnocení výtvarné soutěže „Mikroregion očima dětí“. Z každé školy byly přítomny děti, které skončily v dané základní škole na 1., 2. a 3. místě a s nimi byl přítomen i učitelský doprovod, dále byly přítomni žáci 5. a 6. třídy základní školy ve Stěbořicích a starostové a zástupci členských obcí mikroregionu. Úvodní slovo přednesl předseda mikroregionu Bc. Aleš Salibor, po něm všechny přivítal starosta Stěbořic Libor Volf a seznámil přítomné s programem. Po zahájení vystoupily děti mateřské školy a členové kroužku TAEKWONDO základní školy Stěbořice. Poté manažerka mikroregionu Judita Žáčková seznámila přítomné s průběhem soutěže i s jejími výsledky na jednotlivých základních školách. Nakonec byli oznámeni celkoví vítězové soutěže, o kterých rozhodla 5-členná komise ve složení: Jaroslav Hrubý, PaedR. Ladislav Steininger, Libor Hřivnáč, Ing. Jan Gemela a Ing. Judita Žáčková. Celkovými vítězi se stali: 1. Karolína Lukášová – Velké Heraltice, 2. Jan Řehulka – Stěbořice, 3. Veronika Bestová – Sosnová.

Po předání cen vystoupil divadelní kroužek žáků základní školy Stěbořice. Závěrem měli všichni přítomní možnost shlédnout výstavu všech výtvarných děl nominovaných do soutěže, která bude až do konce roku 2013 umístěna v kulturním domě ve Stěbořicích. Poté bude až do června 2014 putovat do dalších 5 obcí mikroregionu. V rámci soutěže byly pořízeny odměny pro děti umístěné na prvních třech místech celkového pořadí, stolní kalendáře (1000 ks v ceně celkem 66 550,- Kč), které byly předány starostům

Vítězná pořadí v jednotlivých obcích

Umístění	Velké Heraltice	Stěbořice	Sosnová	Hlavnice	Holasovice/ Neplachovice	Brumovice	Úvalno
1.	Karolína Lukášová	Jan Řehulka	Veronika Bestová	Jan Fischer	Filip Bakša	Helena Šafaříková	Robert Moša
2.	Kristina Štěpánová	Adéla Gracová	Jana Gírmánová	Kateřina Michnová	Viktor Bolík	Adéla Lichnovská	Radka Melcrová
3.	Eliška Fojtíková	Markéta Benátká	Růžena Kaštovská	Marie Kořínková	Filip Karli	Vladimíra Šafaříková	Dominik Rys

obcí a obdržely je i všechny oceněné děti a puzzle (12 ks v ceně celkem 13 200,- Kč), které obdrželi tři celkoví vítězové a po 1 ks zástupci základních škol nebo obcí. Puzzle budou vys-

taveny na základních školách, příp. obecních úřadech. Všem zúčastněným přejeme mnoho dalších malířských úspěchů.

*Za mikroregion Opavsko-severozápad,
Judita Žáčková a Libor Volf*

Matice slezská, místní odbor Stěbořice – rekapitulace roku 2013

Nedávno jsme na tomto místě dávali vědět světu, že jsme vznikli. Už v té době jsme pracovali na přípravě rozsáhlého projektu, který se skládal z několika aktivit a byl finančně podpořen Evropskou unií a Euroregionem Silesia.

Věřím, že jste se alespoň o některé z našich aktivit doslechli nebo jste s ní přišli přímo do styku. Ale raději je znovu představím.

Začali jsme pexesem. MUDr. Skalička, kterého mnozí z nás známe především se stetoskopem, je i zdatný kreslíř a vášnivý sběratel a znalec našeho nářečí a kraje. Že to dělá na opravdu vysoké úrovni, svědčí i jeho spolupráce se Slezskou univerzitou a jazykovědci, kteří na ní působí. Proto byl duchovním otcem pexesa on. Pexeso je trojjazyčné, jedna kartička je česky a nářečím a protikus je polsky a nářečím, které je ale psáno polsky, aby tomu naši sousedé rozuměli. Většina z vybraných slov se dodnes u nás používá, např. děvucha, bravek, cukle nebo štrample. Další naší aktivitou bylo vydání mapy se stručným průvodcem. Mapa zahrnuje území vymezené přibližně městy Prudnik, Kedzierzyn, Odry a Příbor. Jsou v ní vyznačené cyklotrasy nejen v ČR, ale i na polské straně. Dále je zde vyznačena hranice mezi Moravou a Slezskem (schválně, kdo z vás ví, kudy vede?), území tzv. „Moravských enkláv“ (např. Slavkov, Dolní Životice atd.) a rovněž 106 pamětihodností, popsaných v obou jazycích. Takže pokud budete chtít někde na výlet a nebude vědět kam, můžete využít tuto mapu a jistě budete překvapeni, jaké skvosty se nacházejí nedaleko od Stěbořic.

To zajisté mohou potvrdit i účastníci výletu na Hlubčicko, který jsme uskutečnili v sobotu 5. října. Týden předtím se opačným směrem vydal autobus naplněný zájemci z polské strany a průvodce jim dělal Pavel Solnický. Navštívili Raduň, prošli si Opavu a akci zakončili v Holasovicích v Muzeu slezského venkova. Byli nadšení, neboť z našeho kraje znali především obchody v Opavě. Což věřím, je i problém nás, neboť většina z nás určitě byla na trzích v Hlubčicích, Ratiboři, Zabelkowě, ale nic dalšího neznáme. To jsme chtěli napravit a snad se nám to povedlo. Onu říjnovou sobotu jsme tedy vyrazili přes přechod ve Vávrovicích a navštívili jsme kostel v Bogdanowicích se zázračným mariánským obrazem, který polští dosídlenci dovezli při odsunu z Ukrajiny. Dále jsme navštívili kostel v Baborowě s jeho skvostnou výmalbou. V obou kostelech nás uvítali místní kněží. Z čeho jsem

měl radost, byla nepotřebnost tlumočení. Oni mluvili polsky, stejně jako náš místní průvodce Dr. Pospiszyl z Branic a i když jsme několikrát nabízeli překlad, nikdo o něj nestál a všichni rozuměli. Tak to má být a to je dobře. Na oběd jsme se zastavili ve škole v Uciechowicích, pak jsme zajeli do Wodky, kde je pochován buditel Moravců, P. Cyprián Lelek, pokračovali do Włodzienina, kde nedávno opravili věž kostela pobořeného na konci války, takže je z ní výhled na všechny strany a jsou vidět nejen vrcholy Jeseníků, ale i Beskyd a náš výlet zakončili prohlídkou baziliky Sv. rodiny v Branicích. Mě osobně velmi nadchl kostel v Baborowě a přitom to není daleko od nás – 36 km.

V polovině října jsme zorganizovali setkání rodilých mluvčích našeho nářečí z obou stran hranice. Účastnilo se ho 12 lidí a azyl nám poskytl otec Klement na stěbořické faře. Moderace setkání se zhostil MUDr. Skalička. Zpočátku byla na účastnících vidět určitá nejistota. Proč tady jsou, o čem mají mluvit atd. Ale postupně se atmosféra uvolnila, a i když na začátku padla poznámka „Oni přeci jen mluví trochu jinak jak my“, tak během několika desítek minut nervozita opadla a časem všichni zjistili, že spousta věcí je společných. Ať už se jednalo o různé zvyky, typická jídla, která se dříve vařila, způsob života apod. Jen pro vysvětlení, území za řekou bylo po 2. světové válce vysídleno a přišli sem vyhnanci z východu, ale přesto zde zůstaly rodiny původních obyvatel, se kterými máme dost společného. Oni sice o sobě prohlašují, že jsou Němci, ale jejich jména (Holubek, Rzehulka, Borzutsky, Uwira apod.) svědčí o slovanském původu. Mají historii společnou s Hlučínskem, však ti nejstarší z našich dědin nerozlišovali a pro ně to bylo a je všechno Prajzsko. MUDr. Skalička se své úlohy zhostil velmi dobře, všichni jsme se zaujetím poslouchali jednotlivá vyprávění, která byla zaznamenána pro budoucí generace na diktafon.

Teď už nás čekal hřeb našich aktivit, konference „Kněz a národní buditel Moravců P. Cyprián Lelek a jeho doba“, která se uskutečnila 26. listopadu v Branicích. Návštěvníci tvořili velmi zajímavý mix. Byli mezi nimi starostové, kněží, historici, amatérští zájemci o historii a náš kraj aj. Opět z obou stran hranice. I Stěbořice měly silné zastoupení, což nás potěšilo. Přednášky se střídaly v obou jazycích, po skončení konference následoval oběd, který nám připravil místní klub důchodců, a poté jsme se vydali na prohlídku

Miasteczka miłosierdzia, což je areál psychiatrické léčebny s bazilikou Sv. Rodiny, vystavěný počátkem 20. století na zelené louce. Takže jak vidíte, práce jsme měli dost, ale těší nás, že jsme malým dílkem přispěli k vzájemnému poznání našeho kraje, který se rozkládá i za řekou a vytvořili i několik hmotných věcí, týkajících se

Účastníci výletu naslouchají výkladu v kostele v Baborowě

naší kultury a nářečí. Pokud by někdo z vás měl zájem o pexeso nebo mapu, poptejte se na Obecním úřadě, případně u mne.

Za Matici slezskou, místní odbor Stěbořice, Roman Falhar

Benedykt Pospiszyl dokáže zaníceně vyprávět, bazilika Svaté rodiny, Branice

Co dělají mladí hasiči z Jamnice v zimě? Uzlují!!

Než nám hasičskou zbrojnicí úplně vyklidili a začalo se s rekonstrukcí, připravili jsme si na stoly po obou řadách proti sobě dvě dráhy s příslušným nářadím a k nim provazy. A zimní tréninky mohly začít. Většina z nás už umí uvázat všech pět nejdůležitějších uzlů a ti mladší se to vždy velmi brzy naučí. První uzel se jmenuje tesařský a váže se na savici. V našem případě ji nahradí tlustá novodurová trubka. Druhý uzel je lodní, vážeme jej na kovový "kolík", který na malé základně stojí na stole. Třetí uzel je ambulantní, kterému se také říká plochá spojka, pak je na řadě zkracovačka. Oba tyto uzly se vážou volně na stole. A poslední je uzel typický hasičský, který se snad mimo tento obor ani nepoužívá, je to úvaz na proudnici. Váže se na zásahovou pákovou proudnici, která je napojena na hadici C.

Máme před sebou dvě soutěže, ale protože o té první jsme se dověděli pouhý den předem, jely jen tři nejodvážnější děti. I přesto, že jsme po loňsku absolvovali jen jeden trénink, docela se nám dařilo. Viktor Zwinger obsadil v mladších žácích 2. místo a Petra Premusová místo 4.

Každoročně však trénujeme především na soutěž v Neplachovicích, na kterou jsme se chystali letos již potřetí. Věděli jsme, na co se připravit a přípravě jsme věnovali trénink 2x týdně. Brzy se ukázalo, že náš poctivý přístup se vyplatil a naše snažení na trénincích bylo po zásluze odměněno. Z našeho týmu se v soupeření jednotlivců zúčastnili: dva dorostenci, dva starší žáci a pět žáků mladších. Zatímco v kategorii dorostenců se našim příliš nedařilo nebo spíše konkurence byla nepřekonatelná, ostatní kategorie se podařilo ovládnout. Ve starších žácích za účasti 37 soutěžících zvítězil Jan Hájka, Kačka Straková byla 7. V kategorii mladších žáků ze 46 soutěžících zvítězila Zuzanka Hájková, druhý byl Danek Šenk a třetí Viktor Zwinger. Je třeba pochválit také malého Hynka Zwingera, který se uzlovat naučil před pár týdny, obsadil deváté místo a tím nechal spoustu soupeřů za sebou.

A co myslíte, kdo vyhrál štafetu družstev, kterých bylo 14? Kdo tipoval, že Jamnice, ano, ten se trefil! Mladí hasiči ve složení: Jan Hájka, Katka Straková, Viktor Zwinger, Zuzka Hájková a Dany Šenk (což jsou dva starší a tři mladší žáci) dokonce porazili i družstva, která byla složena ze samých starších žáků.

Byl to velmi úspěšný den, ověšení medailemi a šťastni jsme se vrátili domů a řidiči Alešovi nezbývalo než nám „zahoukat“ v naší Avii. To je součást oslav našich hasičských úspěchů při návratech do Jamnice.

Co dodat, snad jen to, že příští rok budeme v Neplachovicích mít opravdu co obhajovat!

Za vedoucí SDH Jamnice - Ing. Miroslava Hájková

Živý Betlém letos slaví

V letošním roce pozveme obyvatelé Stěbořic, Nového Dvoru, Březové, Jamnice a širokého okolí na výroční Živý Betlém. Ten první se odehrál ve Stěbořicích před kostelem 25. prosince 1994 v 17 hodin. Tak je tomu dodnes. Tuto tradici zahájili orlí ze Stěbořic ještě za podpory P. Martina Neduchala. Ten tehdy hru sledoval z okna fary.

Kdo z organizátorů by si tehdy pomyslel, že i po 20 letech bude trávit Boží hod vánoční přípravou ozvučení, přepravou ovcí, stavbou nejrůznějších pódíí, zkouškou zpěvu, generálkou.... (výčet prací by nebral konce). K tomu samozřejmě předchází příprava scénáře, zajišťování herců, kostýmů, zkoušky... Takže se během adventu nikdo nenudí. Nakonec si řekneme, že to stálo za to a další rok se vše opakuje. Dá se říct, že organizační jádro funguje celých 20 let ve stejném složení. K tomu naštěstí přibývají další mladší nadšenci.

Prvnímu „Ježíškovi“ je dnes 23 let. Když hrála v roce 1994 Ježíška, nohy jí vyčuhovaly z jesliček ven, takže je měla přikryté kožešinou až na zem. Chuděra měla nožky během hry tak odkrvené, že se po skončení neuměla postavit. Málokdo by si vzpomenu na všechny „Ježíšky“, kteří se v jesličkách vystřídali. Nabízíme proto malou rekapitulaci v obsazení rolí Ježíška, Marie a Josefa:

1994 – Markéta Bláhová, Magda Gracová, Libor Láznička

1995 – Jirka Morys, Hanka Schreierová, Libor Láznička

1996 – Maruška, Hanka a Jiří Haasovi

1997 – Maruška, Hanka a Jan Komárkovi

1998 – Zuzka, Lenka a Petr Ondráčkoví

1999 – Josífek, Zdeňka a Josef Královi

2000 – Dominik, Svat'a a Zdeněk Bláhovi

2001 – Verunka Vaňková, Josef Vaněk s neteří

2002 – Štěpánek, Martina a Pavel Šťavíkovi

2003 – Kubík, Věrka a Libor Lázničkovi

2004 – Jonášek, Magda a Tomáš Pavlíčkovi

2005 – Anička Zahlová, Jana Zahlová a Josef Seibert

2006 – Tereza, Katka a Martin Zahlovi

2007 – Anička, Maruška a František Štefunkovi

2008 – Šimonek, Eva a Pavel Gracovi

2009 – Adámek, Radka a Petr Bergerovi

2010 – Vojtíšek, Katka a Ondřej Kružberští

2011 – Česťa, Lidka a Čestmír Slaninovi

2012 – Lukášek, Petra a Marek Růžičkovi (Hlavnice)

2013 - ? to se nechte překvapit

Hodilo by se přidat výčet toho, co se povedlo, v čem se tak notorický známý příběh dal každoročně obměňovat, kolikrát o nás psali v novinách, kolikrát přijela televize... To ale asi nikoho příliš zajímat nebude.

Zkusme vzpomenout na pár okamžiků, které se opravdu nepovedly. Kdy bylo všem i přes velmi mrazivé počasí pořádně horko. Mezi organizátory je nejznámější historka se špatným zapojením mikrofону do elektřiny. To se spálily hodinu před začátkem všechna trať, takže nefungovalo vůbec nic. Nakonec se použily trať z autodráhy a hrálo se jen se dvěma mikrofóny.

Jinak se ne jednou stalo, že „Panna Maria“ běhala na faře v riflích a vypravěč na jevišti začínal číst úvod. Je jasná domluva, že se začíná, když na kostele odbije 17. hodina a všichni mají být na svých místech. V tu chvíli zvukaři spustí hudbu a herci začínají hrát. To je potom i ten nejsložitější kostým oblečený raz dva.

Také si možná někteří vzpomenu na lapálie se zvířaty. Občas se spláší kůň, někdy se zatvrdil osel a neudělal s Pannou Marií

ani krok. Jednou dokonce vůz se třemi králi přejel malé holčičce přes nožku. Naštěstí se ale nikdy nestalo nic vážného. Také jsme jednou během štědrovečerní večeře sháněli náhradního koně s bryčkou, protože předem domluvený kůň se rozstonal.

Nebo je znám zážitek s ohňostrojem. Ohňostroj jsme plánovali už 5 let a pořád na něj nebyly peníze. Nakonec se to povedlo. S majitelem profesionální firmy s pyrotechnikou jsme se domluvili, jak si to asi představujeme. Vše bylo Ok. Jen tak mezi řečí nám řekl, že na závěr má pro nás dárek – novinku, která se jmenuje Betlémská záře. Tu, že spustí na závěr a máme ji zdarma. Nevěnovali jsme této informaci příliš pozornost. Potom jsme byli ale zděšeni, že hoří strom a všichni začali zmatkovat, hasit a pobíhat. Také diváci nevěděli, co se děje. No, a právě to byla ta slíbená bonusová Betlémská záře.

A v podobném výčtu bychom mohli pokračovat dál a dál.

Na závěr patří poděkování všem, kteří existenci Živého Betlému jakkoli podpořili. Všem organizátorům, hercům, příznivcům a divákům. Také děkujeme rodinným příslušníkům organizátorů, kteří tolerují, že díky Živému Betlému nejsou Vánoce jen rodinným svátkem klidu a pohody.

Ludmila Slaninová

*RADOSTNÉ VÁNOCE,
POHODU A ZDRAVÍ DO ROKU 2014
PŘEJÍ ČLENOVÉ ORLA JEDNOTY STĚBOŘICE*

Z obecního diáře:

25.12.2013 - Živý Betlém, prostranství u stěbořického kostela, 17:00 hod.

26.12.2013 - vás zve Pěvecký sbor Stěbořice na již tradiční koncert, kde zazní mimo jiné vánoční koledy v podání Chlapeckého sboru při ZŠ Stěbořice a mše J. J. Ryby "HEJ MISTŘE". Chrám Sv. Ducha v Opavě, začátek je v 15:00 hod.

30.12.2013 - turnaj ve stolním tenisu, KD Stěbořice, 8:30 hod.

12.1.2014 - Koncert "Rozloučení s vánočním časem", zazní mše Carla Ditterse von Dittersdorf - Missa Pastoralis za doprovodu orchestru. Kostel Nanebevzetí P. Marie ve Stěbořicích od 15:00 hod.

Plesy 2014:

- 11.1. - Společenský ples 2014, hraje Nafestband, v ceně místenka, raut, welcome drink - předprodej lístků na OÚ Stěbořice
- 18.1. - SRPDŠ ZŠ Stěbořice
- 25.1. - Orel Stěbořice
- 8.2. - Pěvecký sbor Stěbořice

Diskotéky:

- 15.2. - Valentýnská
- 8.3. - Oldies
- 22.3. - Sál plný hvězd
- 20.4. - Pomlázková

V roce 2013 z našich řad navždy odešli:

Stěbořice: Jaroslava Burdová, Jiří Král, P. Josef Motyka, Dušan Kalus, Ludmila Mazurková, Zdeněk Bílý, Božena Vltavská

Jamnice: Jaromír Volný, Hana Krusberská

Nový Dvůr + Březová: Pavel Řehulka, Jaroslava Otípková, Milada Slaninová, Julie Radková
Upřímnou soustrast jejich rodinám.

Narodili se:

Stěbořice: Filip Janošík, Matěj Bokiš, Kristina Říčná, Matyáš Weisz, Tadeáš Martínek, Thea Losertová, Tobiáš Prusek, Theodor Falhar

Jamnice: Petr Komárek, Daniel Weisz, Barbora Stupňová, Felix Ručka

Nový Dvůr + Březová: Vít Bednář, Václav Slanina, Karolína Mikšíková
Ať svým rodičům dělají jen a jen samou radost!

Sňatek uzavřeli:

Stěbořice: Tomáš Dietrich a Zuzana Moravcová, Lenka Bittnerová a Karel Michalčík, David Richter a Nikola Lyčková, Luděk Premus a Petra Režnarová

Jamnice: Ondřej Weisz a Petra Kubánková, Eva Kramná a Tomáš Sochora, Veronika Komárková a Robert Minář

Nový Dvůr a Březová: Ondřej Špičák a Michaela Konečná, Vlasta Kosterová a Jakub Čajnák, Antonín Osadník a Adéla Slučíaková, Petr Wirkotsch a Kateřina Vrbická
Blahopřejeme!

Pozn.: údaje o narození, úmrtí a svatbách nemusí být zcela kompletní, vycházíme pouze z informací, které se dozvíme od vás, občanů. V našem matričním obvodu v roce 2013 uzavřelo manželství celkem 20 párů, z toho pouze 4 páry byli místní občané.

Už nadešel nádherný vánoční čas a kouzlo Vánoc je všude kolem nás.
Tak oslavte tento svátek spolu, bok po boku u štědrovečerního stolu!
Krásné Vánoce!